

ІСПАНСЬКА ЛІТЕРАТУРА ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ

План

- Періодизація іспанської літератури.
- Основні епічні жанри в літературі Відродження.
- Становлення іспанського національного театру.
- Загальна характеристика творчості Сервантеса

Література

- Сервантес М. Премудрий гідальго Дон Кіхот з Ламанчі. Переклали М. Лукаш, А. Перепадя. — К., 1995.
- Лопе де Вега. Овеча криниця. Собака на сіні. — К., 1962.
- Менендес Пидаль Р. Избранные произведения. Испанская литература средних веков и эпохи Возрождения. — М.: Изд-во иностр. лит., 1961. — 772 с.

Періодизація іспанської літератури

- 1475–1550 раннє Відродження
- 1550 — перші десятиліття 17 ст. — зріле і пізнє Відродження

Своєрідність іспанського Відродження

- Слабкий вплив античності
- Народний характер літератури: гостра критика сучасності й прагнення до патріархальної старовини
- Зв'язок із середньовічними традиціями, орієнтація не на античні зразки, а на народні — романси.
- Релігійна тематика
- Основні мотиви: гріх, небесна кара, божественна благодать, кохання, честь.
- Розмаїття жанрів, найвищі досягнення — роман і драма.

Основні епічні жанри в літературі Відродження

- Рицарський роман
- Шахрайський роман

Становлення іспанського національного театру

Лопе де Вега (1562—1635)

“Фуенте овехуна”

D. Miguel de Cervantes Saavedra

Juan de laurigu. Pinxit. ano 1600.

Сервантес (29.09.1547–23.04.1616)

- “Галатея”, 1585
- “Алжирські звичаї”
- “Зруйнування Нумансії”
- “Дон Кіхот”, перекл. англ. 1 част. — 1612
- “Повчальні новели”, 1613
- “Мандри Персілеса та Сихізмунди”, 1616
- Повне зібрання тв. С. — 1803–1805,
(Мадрид, 16 т.).

Пам'ятник Сервантесу
в Мадриді (Антоніо
Сола, 1835); на п'
єдесталі два написи
на латинській та
іспанській мовах:
«Мігелю де
Сервантесу
Сааведрі, царю
іспанських поетів,
рік
M.D.CCC.XXXV».

EL INGENIOSO
HIDALGO DON QUI-
XOTE DE LA MANCHA

*Compuesto por Miguel de Cervantes
Saavedra.*

DIRIGIDO AL DVQUE DE BEIAR,
Marques de Gibralfcon, Conde de Barcelona, y Banar-
res, Vizconde de la Puebla de Alcozer, Señor de
las villas de Capilla, Curiel, y
Burgillos.

Año,

1605.

Con privilegio de Castilla, Aragon, y Portugal.

EN MADRID, Por Iuan de la Cuesta.

Vendese en casa de Francisco de Robles, librero del Rey y no señor.

- 1605, за рік ще 4
ВИДАННЯ
- 1615

Жанрова своєрідність, композиція

- У романі Сервантес поєднав елементи таких жанрів, як рицарський роман, пастораль, любовно-пригодницька повість, повчальна новела, крутійський роман, лірика, фольклор.
- Присвята, Переднє слово, На книгу про Дон Кіхота з Ламанчі, 1-5 розділ — перший виїд (пародія), 7-52 — другий виїзд, вставні новели (антиномічність: мрійник і прагматик, ідеаліст і матеріаліст), завершення підбіркою сонетів.

Друга частина

- 1614 — книжка Алонсо Фернандеса де Авальянеди із Тордесільянса
- Композиція: присвята, переднє слово до читальника, 74 розділи. Літературна полеміка.
- 32 р. — Д.К. про Дульсінею і Санчо
- Р. 42 — поради Д.К.
- Р. 43 — приказки Санчо
- Р. 47 — суд Санчо

Дон Кіхот

- Інтерпретації: просвітницька, філос.-психологічна, публіцист.
- з лінії образу:
 - Д. К. із Ламанчі (не розуміє дійсність)
 - Рицар Сумного Образу (героїчний ентузіазм самотника)
- Алонсо Кіхано Добрий (прекрасна людина, Достоєвський)

- Божевільний
- Консерватор
- Фанатик
- Мрійник
- Мудрець
- Ідеаліст
- Гуманіст
- Дивак
- Оптиміст

Доре

Наст. *Далі*

Санчо Панса

- «panca» — черево
- Лицар Сумного Образу
- “...нехай верну я на колишню волю, нехай однайду давніше життя і воскресну з теперішньої смерті”.

Укр. переклади

- 1891— віршований переказ окр. епізодів І.Франка
- 1919 — окр. глави В.Самійленка (втрачено)
- 1927 — адапт. переклад Миколи Іванова, 2 вид. (заарешт., доля невідома)
- 1955 — перекл. з рос. Василя Козаченка і Євгена Кротевича
- 1995 — М.Лукаш (Д.К.), А. Перепадя

- «...сатира на романтичні та далекі від дійсного життя лицарські повісті, якими кілька сот літ зачитувалася вся Європа, поглиблюється і розширюється тут ступенево у великий малюнок боротьби між благородними поривами чуття та твердою дійсністю, між поезією та прозою життя. Тому «Дон Кіхот» має безсмертну вартість в історії духовного розвою вселюдськості і по заслuzі зробився улюбленою книжкою для всіх освічених людей».(І.Франко, стаття «Сила землі в сучасному романі»)

- Архаїзація мови.
- Фразеологія

Цимбалюк Т.В. Мова перекладу Миколи Лукаша:
Фразеологія роману Мігеля де Сервантеса
Сааведри “Дон Кіхот” / За ред. Л.О. Пустовіт. –
К.: Довіра. 1996. – 238 с.

Фразеологія перекладів Миколи Лукаша:
Словник-довідник / Укл.: О.І. Скопненко, Т.В.
Цимбалюк. – К.: Довіра 2002. – 735 с.

У 2002 році твір Сервантеса визнано найкращим романом тисячоліття в усій світовій літературі.

Стендаль: “ Відкриття цієї книги... можливо, найважливіша подія мого життя” .

І. Тургенєв. “Що може бути трагічнішим, ніж людина, яка з любові до людства здійснює найкомічніше безглуздя”

23.04.2005 — дві доби роман читали в багатьох містах світу.